

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.04.2010 r.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 kwietnia 2010 r.

**dotycząca krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych
zgłoszonego przez Polskę dnia 8 kwietnia 2010 r. zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE
Parlamentu Europejskiego i Rady**

DECYZJA KOMISJI

z dnia 19 kwietnia 2010 r.

**dotycząca krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych
zgłoszonego przez Polskę dnia 8 kwietnia 2010 r. zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE
Parlamentu Europejskiego i Rady**

(Jedynie tekst w języku polskim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwany dalej „TFUE”),

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE¹, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 11 grudnia 2009 r. Komisja przyjęła decyzję C(2009) 10153 wersja ostateczna odrzucającą krajowy plan rozdziału na lata 2008-2012 przygotowany na mocy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i zgłoszony Komisji pismem z dnia 5 marca 2009 r. Dnia 8 kwietnia 2010 r. Polska zgłosiła nowy krajowy plan rozdziału (zwany dalej „krajowym planem rozdziału”).
- (2) Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 9 decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dotyczącej mechanizmu monitorowania emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz wykonania Protokołu z Kioto² dokonał analizy poprzedniego krajowego planu rozdziału w dniu 22 września 2006 r. i wezwał Komisję do oceny wszystkich krajowych planów rozdziału w sposób konsekwentny, spójny i solidny. W tym kontekście Komitet ds. Zmian Klimatu podkreślił potrzebę zastosowania danych z 2005 r. dotyczących zweryfikowanych emisji jako ważnego elementu oceny drugiego okresu stosowania krajowych planów rozdziału. Komitet ds. Zmian Klimatu podkreślił również między innymi zasadnicze znaczenie przejrzystych i wiarygodnych danych bazowych oraz przewidywanych emisji i wezwał Komisję do uwzględnienia znaczenia potrzeby zachowania integralności rynku wewnętrznego oraz uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji. Komitet z niepokojem zauważył między innymi, że proponowany pułap znacznie przekracza zweryfikowany poziom emisji z 2005 r. i wezwał Komisję do sprawdzenia, czy instalacjom nie przydziela się większych

¹ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 18).

² Dz.U. L 49 z 19.2.2004, s. 1.

uprawnień, niż jest to potrzebne. Komitet wezwał również Komisję do porównania proponowanego rozdziału z prognozami i środkami przewidzianymi przez Polskę dla sektorów uczestniczących i nieuczestniczących w systemie handlu uprawnieniami, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętych założeń dotyczących wskaźników wzrostu oraz tendencji w zakresie intensywności emisji dwutlenku węgla; do porównania rozdziału uprawnień przez Polskę do ostatnich i przewidywanych emisji; oraz do zbadania uzasadnienia odstępstw od ostatnich i przewidywanych emisji w sektorze uczestniczącym w systemie handlu uprawnieniami. W niniejszej decyzji uwzględniono opinie Komitetu ds. Zmian Klimatu i jest ona z nimi zgodna.

- (3) Krajowy plan rozdziału jest zgodny z poprzednim krajowym planem rozdziału zmienionym przez Polskę zgodnie z decyzją Komisji C(2007) 1295 i wdrożonym na mocy art. 11 ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE. W ramach „rezerwy na instalacje nowe w systemie” Polska utworzyła „rezerwę dla instalacji istniejących, które zostaną zidentyfikowane na późniejszym poziomie, oraz na realizację planowanych projektów JI”. Wydawanie uprawnień z tych rezerw na projekty wspólnych wdrożeń powinno być w pełni zgodne z odpowiednimi przepisami prawnymi, w szczególności z art. 11b dyrektywy 2003/87/WE i decyzją Komisji z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto³.
- (4) Komisja dokonała również wstępnej oceny zgodności krajowego planu rozdziału z postanowieniami TFUE, w szczególności jego art. 107 i 108. Komisja uważa na tym etapie, że plan mógłby potencjalnie oznaczać udzielenie pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Na podstawie informacji przedstawionych przez Polskę Komisja nie może na tym etapie wykluczyć, że każda powiązana z uprawnieniami pomoc zostanie uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem w przypadku oceny na podstawie art. 107 i 108 TFUE.
- (5) Komisja doszła do wniosku, że krajowy plan rozdziału nie jest niezgodny z kryteriami wymienionymi w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE ani z art. 10 tej dyrektywy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ :

Artykuł 1

Nie zgłasza się zastrzeżeń w odniesieniu do krajowego planu rozdziału.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

³ Dz.U. L 316 z 16.11.2006, s. 12.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 kwietnia 2010 r.

*W imieniu Komisji
Connie Hedegaard
Członek Komisji*